

دانشگاه مراغه

دانشکده کشاورزی

گروه زراعت و اصلاح نباتات

پایان نامه:

برای دریافت درجه کارشناسی ارشد در رشته زراعت

عنوان:

بررسی تنوع ارقام گندم در پاسخ به شوری با استفاده از پارامترهای فیزیولوژیک و

بیوشیمیایی

اساتید راهنما:

دکتر عزت اله اسفندیاری و دکتر فریبرز شکاری

اساتید مشاور:

دکتر مجید شکرپور و مهندس جعفر جعفرزاده

پژوهشگر:

واقف عنایتی

مهر ۱۳۸۹

شماره ۱

نام خانوادگی دانشجو: عنایتی	نام: واقف
<p>عنوان پایان نامه: بررسی تنوع ارقام گندم در پاسخ به شوری با استفاده از پارامترهای فیزیولوژیک و بیوشیمیایی</p>	
<p>اساتید راهنما: دکتر عزت‌اله اسفندیاری و دکتر فریرز شکاری اساتید مشاور: دکتر مجید شکرپور و مهندس جعفر جعفرزاده</p>	
<p>مقطع تحصیلی: کارشناسی ارشد رشته: زراعت و اصلاح نباتات گرایش: زراعت دانشگاه: مراغه دانشکده: کشاورزی تاریخ فارغ التحصیلی: ۱۴ مهر ۱۳۸۹ تعداد صفحه: ۱۳۴</p>	
<p>کلید واژه‌ها: آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان، پراکسیداسون لیپیدی، تنش اکسیداتیو، تنش شوری، منحنی OJIP – تست، مکانیسم‌های دفاعی، گندم.</p>	
<p>چکیده: گندم از اصلی‌ترین محصولات کشاورزی ایران است که در سطح وسیعی از اراضی کشاورزی کشت می‌گردد. متأسفانه تنش شوری از عوامل اصلی کاهش دهنده رشد و نمو و عملکرد آن در مناطق خشک و نیمه خشک به شمار می‌آید. به همین دلیل ۱۷ رقم گندم انتخاب و در شرایط آزمایشگاهی مورد مطالعه قرار گرفتند. ارقام گندم به روش هوا کشت پرورش و در مرحله ۴-۵ برگی با استفاده از کلرید سدیم در دو سطح شوری (صفر و ۲۰۰ میلی مولار) ارزیابی شدند. گیاهچه‌های گندم به مدت ۱۰ روز در شرایط تنش شوری اعمال شده نگهداری شد.</p> <p>نتایج حاصل از مقایسه میانگین آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان نشان داد که در ارقام مورد مطالعه فعالیت این آنزیم‌ها در شرایط تنش تغییر معنی‌داری نسبت به شاهد داشته‌اند. در بین ارقام، رقم هیرمند بیشترین افزایش میزان فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی را از خود نشان داد. نتایج حاصل نشان داد که میزان پراکسیداسیون لیپیدی بستگی به فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان دارد و برای جلوگیری از پراکسیداسیون لیپیدی همکاری چندین آنزیم لازم بوده و کم شدن فعالیت یک آنزیم کلیدی می‌تواند باعث آسیب به سلول‌های گیاه شود.</p> <p>علاوه بر این نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که تغییرات شاخص پایداری غشا بستگی به محل پراکسیداسیون لیپیدی دارد که این ویژگی در رقم نیک نژاد مشاهده شد. همچنین در اثر شوریمیزان عناصر سدیم و کلر نسبت به شاهد در ارقام مورد مطالعه افزایش یافت. در حالی که یون پتاسیم و نسبت پتاسیم به سدیم در ارقام گندم کاهش نشان داد. بعلاوه در این پژوهش میزان کربوهیدرات‌های محلول در ارقام گندم مورد بررسی در شرایط تنش افزایش یافتند. نتایج حاصل از مقایسه میانگین کلروفیل نیز نشان داد که در برخی ارقام، میزان کلروفیل a و b افزایش یافته است. افزایش این پارامترها می‌تواند ناشی از کاهش سطح برگ و افزایش تراکم سلول‌های گیاهی موجود در واحد سطح باشد. نتایج حاصل از مقایسه</p>	

میانگین پارامترهای حاصل از منحنی OJIP- تست نشان داد که کارایی فتوسیستم II دستگاه فتوسنتزی در ارقام مورد مطالعه در سطح شوری متفاوت بود. در بین ارقام گندم رقم کرج ۱ به علت افزایش در میزان پارامترهای مهم نظیر شاخص عملکرد، نسبت به دام انداختن انرژی به مقطع عرضی برگ و سطح زیر منحنی OJIP- تست از کارایی فتوسنتزی بهتری برخوردار است.

در مجموع نتایج بدست آمده از آزمایشات گیاهچه‌ای نشان داد که ارقام هیرمند، زاگرس و کرج ۱ در مقایسه با بقیه ارقام به تنش شوری متحمل تر هستند.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	مقدمه
۴	۱- بررسی منابع
۴	۱-۱ گندم و اهمیت مطالعه در مورد تحمل آن به شوری
۵	۱-۲ تنش یونی
۷	۱-۴ معرفی انواع اکسیژن فعال (ROS)
۸	۱-۵ مکان‌های تولید انواع اکسیژن فعال
۱۱	۱-۶ اثرات مخرب انواع اکسیژن فعال
۱۴	۱-۶-۱ اثرات اختصاصی
۱۴	۱-۶-۲ اثرات عمومی
۱۶	۱-۷ آسیب به غشای سلول
۱۶	۱-۸ مکانیسم‌های دفاعی سلول در برابر تنش اکسیداتیو
۱۷	۱-۹ آنزیم‌های آنتی اکسیدان
۱۹	۱-۱۰ آنتی اکسیدان‌ها
۲۲	۱-۱۱ مکانیسم‌های دفاعی سلول
۲۴	۱-۱۲ قندهای محلول
۲۹	۱-۱۳ کلروفیل
۲۹	۱-۱۴ فلورسانس کلروفیل
۳۰	۲- مواد و روش‌ها
۴۰	۲-۱ آزمایشات گیاهچه‌ای
۴۱	۲-۲ پارامترهای بیوشیمیایی
۴۳	۲-۳ پارامترهای فیزیولوژیک
۵۰	۲-۴ اندازه گیری پارامترهای بیوفیزیک
۵۳	۲-۵ محاسبات آماری
۵۶	۳- نتایج و بحث
۵۷	۳-۱ تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای بیوشیمیایی در ارقام گندم مورد مطالعه
۵۸	۳-۲ مقایسه میانگین اثرات متقابل شوری در رقم بر پارامترهای بیوشیمیایی
۵۹	۳-۲-۱ مالون دی آلدئید

- ۶۰ ۳-۲-۲ شاخص پایداری غشاء
- ۶۲ ۳-۲-۳ میزان پراکسید هیدروژن
- ۶۴ ۳-۲-۴ کاتالاز
- ۶۵ ۳-۲-۵ آسکوربات پراکسیداز
- ۶۸ ۳-۲-۶ گایاکول پراکسیداز
- ۶۹ ۳-۲-۷ مقایسه میانگین آنزیم سوپراکسید دیسموتاز
- ۷۱ ۳-۳ تجزیه واریانس میزان مرگ سلولی تحت تنش شوری در ارقام گندم
- ۷۱ ۳-۴ مقایسه میانگین میزان مرگ سلولی در ارقام گندم
- ۷۲ ۳-۵ تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای فیزیولوژیکی در ارقام گندم مورد مطالعه
- ۳-۶ مقایسه میانگین پارامترهای فیزیولوژیکی در اثرات متقابل شوری در رقم در ژنوتیپ‌های گندم
- ۷۴ ۳-۶-۱ مقایسه میانگین میزان کلر
- ۷۴ ۳-۶-۲ مقایسه میانگین میزان سدیم
- ۷۵ ۳-۶-۳ مقایسه میانگین میزان پتاسیم
- ۷۶ ۳-۶-۴ مقایسه میانگین میزان نسبت پتاسیم به سدیم
- ۷۶ ۳-۶-۵ مقایسه میانگین میزان کلروفیل
- ۷۹ ۳-۶-۶ مقایسه میانگین میزان کاروتنوئید
- ۸۰ ۳-۶-۷ مقایسه میانگین میزان کربوهیدرات‌های محلول
- ۸۲ ۳-۷ تست در OJIP تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای مرتبط از منحنی ژنوتیپ‌های گندم
- ۸۳ ۳-۸ مقایسه میانگین اثرات متقابل شوری در رقم بر پارامترهای منحنی OJIP - تست
- ۸۵ ۳-۸-۱ فلورسانس اولیه (F_0)
- ۸۵ ۳-۸-۲ فلورسانس در ۵۰ میکرو ثانیه یا در مرحله O ($F_0=F_1$)
- ۸۶ ۳-۸-۳ فلورسانس در ۱۰۰ میکرو ثانیه ($F_L=F_2$) و فلورسانس در ۳۰۰ میکرو ثانیه ($F_k=F_3$)
- ۸۷ ۳-۸-۴ فلورسانس در ۲ میلی ثانیه یا در مرحله J ($F_J=F_4$)، فلورسانس در ۳۰ میلی ثانیه یا در مرحله I ($F_I=F_5$) و فلورسانس ماکزیمم (F_{m-p})
- ۸۹ ۳-۸-۵ فلورسانس متغیر ($F_v=F_m-F_0$)
- ۹۲ ۳-۸-۶ نسبت فلورسانس متغیر به مرحله J ($V_J=F_v/F_J$)
- ۹۳ ۳-۸-۷ نسبت فلورسانس متغیر به فلورسانس ماکزیمم (F_v/F_m)
- ۹۴

۹۵	۳-۸-۹ سطح زیر منحنی OJIP - تست (Area)
	۳-۹ تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای جریان‌ات آبی به مقطع عرضی برگ در
۹۶	ژنوتیپ‌های گندم
۹۷	۳-۱۰ مقایسه میانگین پارامترهای جریان‌ات آبی به مقطع عرضی برگ در اثرات ساده رقم
	۳-۱۰-۲ مقایسه میانگین اثرات متقابل شوری در رقم پارامترهای جریان‌ات آبی به مقطع عرضی
۹۸	برگ
	۳-۱۱ تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای کارایی کوانتومی و شاخص عملکرد
۱۰۱	در ژنوتیپ‌های گندم
۱۰۲	۳-۱۲ مقایسه میانگین پارامترهای کارایی کوانتومی و شاخص عملکرد در اثرات شوری در رقم
۱۰۲	۳-۱۲-۱ نسبت به دام انداختن انرژی به میزان جذب (ϕp_0 یا TR/ABS)
۱۰۳	۳-۱۲-۲ نسبت هدر دادن انرژی به میزان جذب (ϕD_0 یا DI/ABS)
۱۰۴	۳-۱۲-۳ نسبت انتقال الکترون به جذب (ϕ_{E0} یا ET/ABS)
۱۰۵	۳-۱۲-۴ نسبت انتقال الکترون به میزان به دام انداختن انرژی (Ψ_0 یا ET/TR)
۱۰۶	۳-۱۲-۵ شاخص عملکرد (PI)
	۳-۱۳ تجزیه واریانس اثر تیمارهای آزمایشی بر پارامترهای جریان‌ات انرژی به مرکز واکنشی در
۱۰۷	ژنوتیپ‌های گندم
۱۱۱	۳-۱۵ تجزیه خوشه ای ارقام مورد مطالعه براساس پارامترهای بیوشیمیایی و فیزیولوژیک
۱۱۵	۳-۱۶ تجزیه خوشه ای ارقام مورد مطالعه براساس پارامترهای منحنی OJIP - تست
۱۱۹	نتیجه گیری و پیشنهادات
۱۲۰	نتیجه گیری
۱۲۱	پیشنهادات
۱۲۲	منابع مورد استفاده
	چکیده انگلیسی
	عنوان انگلیسی

مقدمه

مقدمه

گندم یکی از مهمترین محصولات کشاورزی در جهان و ایران است که نقش بسیار مهمی در تغذیه، امنیت غذایی و استقلال سیاسی هر کشوری ایفا می‌کند. متوسط جهانی انرژی مصرفی روزانه هر فردی در حدود ۲۸۰۰ کالری است. در حالی که در کشورهای پیشرفته میزان مصرف انرژی روزانه ۳۵۰۰ کالری و در کشورهای جهان سوم این میزان در حدود ۲۲۰۰ کالری می‌باشد. لازم به ذکر است که در کشورهای در حال توسعه نظیر ایران نزدیک به ۵۰٪ انرژی روزانه مورد نیاز مردم از مصرف مستقیم گندم کسب می‌گردد. افزایش روزافزون جمعیت جهان و ایران به همراه افزایش مصرف سرانه گندم بویژه به فرم نان، نیاز به تولید بیشتر این محصول را الزامی ساخته است. دستیابی به این امر مهم از دو راه امکان پذیر است:

۱- گسترش سطح زیر کشت:

در ایران افزایش سطح زیر کشت فقط با به زیر کشت بردن اراضی کم بازده امکان پذیر است. پایداری تولید بالاتر در اینگونه اراضی نیز تابع عوامل مختلف از جمله استفاده از واریته‌های سازگار به محیط‌های نامساعد نظیر شوری می‌باشد (کاظمی اربط، ۱۳۷۴).

۲- افزایش عملکرد در واحد سطح:

امروزه به افزایش عملکرد در واحد سطح توجه خاصی شده است. دستیابی به این امر از طریق به زراعی و به نژادی امکان پذیر می‌باشد. جهت اصلاح ارقام متحمل به شوری و یا سایر محدودیت‌های محیطی و نهایتاً داشتن عملکرد مطلوب و پایدار بایستی نقاط ضعف و قوت ارقام شناسایی گردد تا بر اساس آنها گزینش صورت گیرد.

تنش‌های محیطی از عمده عوامل کاهش دهنده عملکرد محصولات کشاورزی در سطح جهان هستند. در این میان شوری یکی از مهمترین این تنش‌ها به شمار می‌آید. در تنش شوری اختلالات متابولیسمی ایجاد شده باعث آسیب به گیاه و کاهش عملکرد می‌شود. اما گیاه جهت مقابله با این اختلالات از یکسری مکانیسم‌های دفاعی بر خوردار است که هرچه این مکانیسم‌ها کارآمدتر عمل کنند گیاه در شرایط مطلوبتری قرار گرفته و آسیب به آن کمتر می‌گردد. با توجه به اهمیت شناخت الگوی رفتاری ژنوتیپ‌های گندم بر اساس شاخص‌های فیزیولوژیک و بیوشیمیایی با هدف شناخت ویژگی‌های هر کدام در راستای غلبه بر تنش‌های محیطی بویژه شوری کارهای تحقیقاتی بسیار کمی در کشور صورت گرفته است. در حالیکه برای غلبه بر تمامی محدودیت‌های موجود در راستای افزایش تولید و پایداری آن شناخت تمامی خصوصیات ارقام الزامی می‌باشد.

به همین دلیل ۱۷ رقم گندم بهاره انتخاب و رفتارهای آنها در قبال تنش شوری با استفاده از شاخص‌های فیزیولوژیک و بیوشیمیایی در مرحله گیاهچه‌ای در شرایط کنترل شده در دو سطح شوری (شاهد و ۲۰۰ میلی مولار کلرید سدیم) مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

فصل اول

بررسی منابع

۱- بررسی منابع

۱-۱- گندم و اهمیت مطالعه در مورد تحمل آن به شوری

گندم یکی از غلات سردسیری است که به تیره گرامینه تعلق دارد. گونه‌های وحشی و اهلی این گیاه به سه گروه دیپلوئید، تتراپلوئید و هگزا پلوئید تقسیم بندی شده اند. گونه‌های زراعی اکثراً به دو گروه تتراپلوئید و هگزا پلوئید تعلق دارد. بعلاوه در این بین، گندم نان (هگزاپلوئید) بیشترین سطح زیر کشت را دارد (کاظمی اربط، ۱۳۷۴). گندم محتوی کربوهیدرات، پروتئین، چربی، مواد معدنی و انواع ویتامین‌ها می باشد. به همین دلیل این محصول به عنوان یکی از مهمترین محصولات زراعی در تولید فرآورده‌های غذایی مطرح است. بعلاوه هر ساله سطح وسیعی از زمین‌های زراعی زیر کشت این محصول می رود. طبق گزارشات شائو و همکاران (۲۰۰۵) گندم غذای اصلی بیش از ۳۵٪ مردم دنیا را تشکیل می دهد. بعلاوه در کشورهای در حال توسعه نظیر ایران بیش از ۵۰٪ انرژی روزانه مورد نیاز مردم از مصرف مستقیم این محصول کسب می گردد (چاکماک ۲۰۰۸)^۱. تمامی موارد فوق حاکی از اهمیت گندم بعنوان یک محصول استراتژیک بوده و سبب شده تا گندم نقش ویژه ای در امنیت غذایی، استقلال سیاسی و خود کفایی هر کشوری ایفا نماید.

بر اساس گزارشات محققین جمعیت جهان تا سال ۲۰۵۰ میلادی به حدود ۱۰ میلیارد نفر می رسد. در حالی که رشد بخش کشاورزی بسیار کند و سالانه ۱/۸٪ می باشد (نورس برگر ۲۰۰۱)^۲. بنابراین افزایش روز افزون جمعیت جهان و ایران به همراه مصرف سرانه گندم به ویژه به فرم نان، نیاز به تولید بیشتر این محصول را الزامی ساخته است. اما متأسفانه رشد و عملکرد این گیاه در مناطق وسیعی از جهان بوسیله تنش‌های محیطی و زیستی محدود می گردد که می توان به شوری اشاره نمود (ما هجان و توتج، ۲۰۰۵)^۳؛ مونس^۴، ۲۰۰۲؛ اشرف و هاریس^۵، ۲۰۰۴؛ آلهوردیو و مورات^۶، ۲۰۰۸). متأسفانه سطح اراضی شور به دلیل آبیاری با آب شور، زهکشی نامناسب خاک‌ها و بارندگی همواره در حال گسترش است. طبق آمار سازمان جهانی خواروبار و کشاورزی (فائو ۲۰۰۸)^۷ بیش از ۸۰۰ میلیون هکتار از اراضی دنیا با مشکل شوری مواجه هستند. این میزان بیش از ۶٪ خشکی کره زمین را شامل می شود (مونس و ته ستر، ۲۰۰۸)^۸. در ایران نیز رضوانی و کوچکی (۲۰۰۱) گزارش کرده اند که حدود ۲۷ میلیون هکتار از خاک‌های ایران را شوری در بر گرفته است. این میزان بیش از ۵۰٪ زمین‌های قابل کشت را شامل می شود. سایر ام و همکاران (۲۰۰۲) گزارش می کنند موقعی که pH خاک بیشتر از ۸/۵ یا 4EC dsm^{-1} باشد رشد و عملکرد محصولات شروع به کاهش می کند که ناشی از شوری خاک می

¹ Cakmak

² Nors berger

³ Mahajan and Tuteja

⁴ Munns

⁵ Ashraf and Harris

⁶ Allakhverdiev and Murata

⁷ FAO

⁸ Munns and Tester

باشد. بعلاوه از واژه تنش شوری برای بیان وجود بیش از حد یون‌ها، بویژه کلر و سدیم استفاده می‌شود. شوری ناشی از کلرید سدیم سبب بروز تنش یونی و اسمزی در گیاهان می‌گردد که در زیر به آنها پرداخته شده است.

۲-۱- تنش یونی

وجود مقادیر بیش از اندازه عناصر سدیم و کلر در خاک توسط ریشه گیاه جذب شده و با انتقال به اندام‌های هوایی، سبب آسیب به سلول‌های اندام‌های هوایی و ریشه گیاه می‌شود. مقادیر بالای این عنصر علاوه بر آسیب به سلول‌ها سبب ایجاد اختلالات متابولیکی نیز خواهد شد (گوتزن و پاولزیک^۱، ۲۰۰۸؛ حامد و همکاران^۲، ۲۰۰۷؛ سیرام و همکاران^۳، ۲۰۰۲؛ ماورمیکال و لیکاندرو^۴، ۲۰۰۲).

مقادیر بالای سدیم در اراضی شور مانع از جذب عناصر ضروری مورد نیاز گیاه می‌گردد که از جمله آنها می‌توان به پتاسیم، کلسیم و منیزیم اشاره نمود. در واقع بین جذب عناصر یاد شده و سدیم رقابت وجود داشته و همواره سدیم موفق‌تر است (پاسکال و همکاران^۵، ۲۰۰۵؛ حامد و همکاران، ۲۰۰۷؛ سیرام و همکاران، ۲۰۰۲).

بر اساس گزارشات پاسکال (۲۰۰۵) رقابت بین یون‌های Na^+ و Cl^- با آنیون‌ها و کاتیون‌های غذایی و موفقیت آنها عامل اصلی کاهش رشد و عملکرد گیاه است. بعلاوه زیادی یون کلر مانع از جذب نیترات می‌گردد (مونس و ته ستر، ۲۰۰۸؛ حامد و همکاران، ۲۰۰۷).

پتاسیم یک عنصر غذایی مهم و یک کاتیون خیلی فراوان در گیاه است که بوسیله ریشه‌ها به مقدار فراوان جذب و در کل بخش‌های گیاه پراکنش دارد. این عنصر بیش از ۱۰٪ ماده خشک گیاه را تشکیل می‌دهد (ژیرس و ماسر^۶، ۲۰۰۷). این عنصر در فعالیت‌های متابولیکی سلول نظیر فتوسنتز، بیوسنتز پروتئین، تنظیم اسمزی، تنظیم تورژسانس و نگهداری پتانسیل پلاسما مورد نیاز است (ژیرس و ماسر، ۲۰۰۷). پتاسیم نقش ویژه‌ای در باز بسته شدن روزنه‌ها، تنظیم پتانسیل اسمزی و تروپیسیم ایفا می‌کند (چرال و همکاران^۷، ۲۰۰۴). همچنین این عنصر در بزرگ شدن یاخته‌ها، حرکات برگ و رشد گیاه نقش دارد (مارسرنر، ۱۹۹۵)^۸. علاوه بر این پتاسیم باعث تسهیل انتقال مواد غذایی و آهن، در بافت‌های گیاهی می‌شود.

ساردن و همکاران (۲۰۰۳) گزارش می‌کنند برای حفظ میزان معمول پتاسیم در سلول‌های گندم و نسبت K^+/Na^+ بایستی میزان K^+ سلول‌ها در حدود ۱۵۰ mM و مقدار سدیم در حدود ۳۰ mM باشد. در شرایط تنش شوری کمبود پتاسیم در اثر زیادی یون سدیم و آسیب به غشای سلولی اتفاق می‌افتد (شابلالا و همکاران، ۲۰۰۳)^۹. امروزه برخی از محققین معتقداند که نسبت بالای K^+/Na^+ یکی از صفات مرتبط با، تحمل

¹ Keutgen and Pawelzik

² Hamed et al

³ Sairam et al

⁴ Mauromical and Licandro

⁵ Pascaales et al

⁶ Gerth and Maser

⁷ Cherel

⁸ Marschner

⁹ Shabala et al

شوری است. در همین راستا زینگ و همکاران (۲۰۰۸) و تهسترو و دانپور^۱ (۲۰۰۳) گزارش می‌کنند که یکی از مکانیسم‌های موثر تحمل به شوری در گیاهان توانایی آنها در حفظ مطلوب نسبت K^+/Na^+ می‌باشد. حفظ این نسبت در حد مطلوب برای ایجاد سازگاری اسمزی، نگهداری تورژانس، عمل روزنه‌ها، فعالیت آنزیم‌ها، سنتز پروتئین، تعادل بارالکتریکی غشاهای یاخته و فتوسنتز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (شابلای و همکاران، ۲۰۰۳).

منیزیم از جمله عناصر غذایی پر مصرف است که به صورت کاتیون دو ظرفیتی (Mg^{2+}) جذب گیاه می‌شود. این عنصر نقش بسیار مهمی در فعال کردن آنزیم‌های ریبولوز بی‌فسفات کربوکسیلاز، فسفوانول پیرووات کربوکسیلاز، ATP-آز، RNA-پلی مراز و پروتئین کیناز دارد (بریوسژم و همکاران، ۲۰۰۱)^۲. امروزه مشخص شده است که فرم Mg-ATP کمپلکس اصلی بکارگیری ATP در سیستم‌های بیولوژیک از جمله آنزیم ATP-آز است (کالماک و مارسچنر^۳، ۱۹۹۲). آنزیم ATP-آز انرژی لازم برای بارگیری ساکارز را تامین می‌کند. بنابراین در اثر کمبود منیزیم عمل بارگیری و انتقال ساکارز از منبع کاهش می‌یابد که در نتیجه آن تسهیم مواد فتوسنتزی بین ریشه و اندام‌های هوایی مختل می‌شود. از طرفی تجمع ساکارز علاوه بر کاهش فعالیت چرخه کالوین، بیان ژن Cab2، مسول کد کردن پروتئین کلروفیل b,a را نیز متوقف می‌کند (کالماک و مارسچنر، ۱۹۹۲).

منیزیم در ساختار کلروفیل نیز به کار می‌رود. این عنصر توسط آنزیم منیزیم شلاتاز، وارد ساختمان پروتوپورفیرین IX شده و آن را به کلروفیل تبدیل می‌کند. کمبود منیزیم ضمن کاهش فعالیت آنزیم منیزیم شلاتاز سبب تجمع پروتوپورفیرین IX در سلول‌های برگ می‌گردد. پروتوپورفیرین IX یک متابولیت سمی برای سلول‌های گیاهی است و تجمع آن سبب کلروزه شدن برگ بویژه در شدت نور بالا خواهد شد (چاکمک و کیرکبی^۴، ۲۰۰۸). علاوه بر نقش‌های یاد شده منیزیم در هدایت روزنه‌ای تاثیر دارد. همچنین منیزیم نقش بسیار مهمی در انتقال الکترون فتوسنتزی در بین فتوسیستم‌های I و II دارد. کمبود منیزیم باعث کاهش فعالیت آنزیم‌های ریبولوز بی‌فسفات کربوکسیلاز و فسفوانول پیرووات کربوکسیلاز شده و باعث کاهش فتوسنتز می‌شود.

کلسیم (Ca^{2+}) در مقاومت گیاهان به تنش‌های محیطی از جمله سرما، خشکی، فلزات سنگین و شوری نقش عمده‌ای ایفا می‌کنند. یون کلسیم از اجزای تشکیل دهنده دیواره سلولی بوده و به صورت عامل چسباننده پکتات کلسیم عمل می‌نماید. این عنصر در تقسیم سلولی در دوک‌های میتوزی ایفای نقش می‌کند (احمدی و همکاران، ۱۳۸۳). توانایی Ca^{2+} در تشکیل اتصالات بین سلولی باعث شده است که این یون نقش مهم و کلیدی در حفظ تمامیت و ساختار غشاهای دیواره سلولی داشته باشد. کلسیم بعنوان یک پیامبر ثانویه در مسیر انتقال

¹ Danpor

² Breusegem et al

³ Calmak and Marschner

⁴ Cakmak and Kirkby

سیگنال‌ها در سلول نیز عمل می‌کند (شارپ و لنوبل^۱، ۲۰۰۲). به همین جهت جایگزینی سدیم به جای کلسیم در غشای سلول سبب کاهش خاصیت نیمه تراوایی غشا و در نتیجه خروج پتاسیم و نترات درون سلولی می‌شود (کاجورو و همکاران^۲، ۱۹۹۴؛ کینگس و کینگس^۳، ۱۹۹۹).

نیروژن اغلب محدود کننده‌ترین عنصر در کشاورزی است. بیشتر گیاهان نیروژن را از محلول خاک اغلب به فرم نترات جذب می‌کنند. نیروژن در ساختار آنزیم‌های فتوسنتزی مخصوصاً روبیسکو و سایر پروتئین‌های استرومای، پروتئین‌های تیلاکوئیدی نظیر کمپلکس‌های دریافت کننده نور (LHC) و ساختمان گیرنده‌های نور مخصوصاً کلروفیل ایفای نقش می‌نماید (جزوه جذب و متابولیسم، دکتر اسفندیاری). بنابراین کمبود نترات در اثر زیادی یون کلر باعث اختلال در فرایندهای حیاتی گیاه می‌شود.

۳-۱- تنش اسمزی

کاهش پتانسیل آب برگ در شرایط تنش شوری ناشی از منفی شدن پتانسیل اسمزی خاک نسبت به پتانسیل اسمزی سلول‌های گیاهی است که برآیند آنها تنش خشکی فیزیولوژیکی می‌باشد (مونس و ته ستر، ۲۰۰۸). بطوری که سایر ام و همکاران (۲۰۰۲) گزارش می‌کنند که شوری به علت کاهش پتانسیل آب در محیط رشد ریشه قابلیت استفاده از آب را برای سلول‌های ریشه کاهش داده و باعث تنش ثانوی اسمزی می‌گردد که در تنش خشکی نیز دیده می‌شود.

کمبود آب در اثر شوری، باعث کاهش رشد ریشه و در نتیجه کاهش در رشد اندام‌های هوایی به خصوص سطح برگ می‌شود (رجیلی و همکاران^۴، ۲۰۰۷). بدین ترتیب به علت کاهش سطح برگ ظرفیت فتوسنتزی گیاهان نیز کاهش می‌یابد. از آنجا که دی‌اکسیدکربن تثبیت شده طی فرایند فتوسنتز ۹۰ درصد ماده خشک گیاه را تشکیل می‌دهد. بنابراین هر عاملی که فعالیت فتوسنتز را کاهش دهد، تولید ماده خشک و در نهایت میزان عملکرد گیاهان زراعی را تحت تاثیر قرار می‌دهد. کاهش فتوسنتز در شرایط شوری ممکن است در اثر کاهش تورژسانس برگ و تاثیر آن بر باز و بسته شدن روزنه‌ها نیز رخ دهد (اسچولتز^۵، ۲۰۰۳). روزنه به علامت شیمیایی که بوسیله ریشه در اثر کمبود آب تحت حالت شوری اتفاق می‌افتد پاسخ می‌دهند (اسچولتز، ۲۰۰۳). زیانک و همکاران (2006) گزارش می‌کنند که بسته شدن روزنه‌ها تحت شرایط تنش نتیجه تولید ABA در برگ‌ها و ریشه است که ABA بیشتری از ریشه‌ها به شاخساره انتقال می‌یابد. در نتیجه باعث بسته شدن روزنه‌ها می‌گردد و ورودی دی‌اکسیدکربن به گیاه را محدود می‌کند. در اثر این فعل و انفعالات نسبت دی‌اکسیدکربن به اکسیژن کاهش یافته و از تثبیت دی‌اکسیدکربن جلوگیری می‌کند. بدین ترتیب باعث اختلال در فرآیند فتوسنتز می‌شود.

¹ Sharp and Lenoble

² Cachorro et al

³ Knight and Knight

⁴ Rejili et al

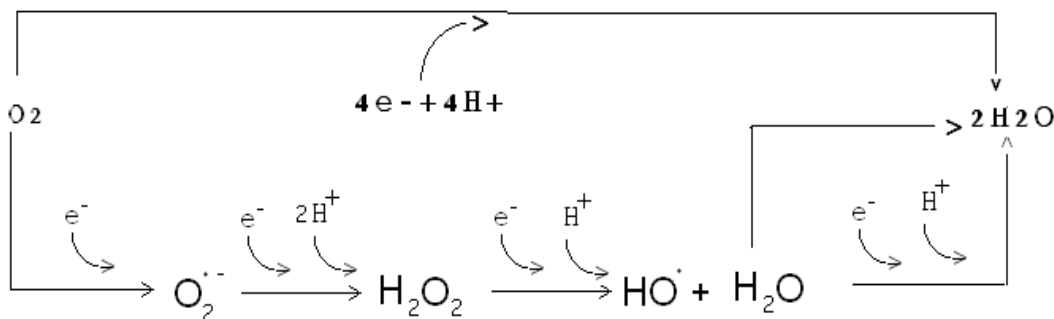
⁵ Schultz

برآیند تنش یونی و اسمزی به علت تولید انواع اکسیژن فعال در گیاه منجر به تنش اکسیداتیو می‌گردد (تورکان و دمیرال^۱، ۲۰۰۸؛ جیوبانی- ماری و همکاران^۲، ۲۰۱۰). جیوبانی- ماری و همکاران (۲۰۱۰). تنش اکسیداتیو را عدم تعادل بین اکسیدان‌ها (انواع اکسیژن فعال) و آنتی اکسیدان‌ها تعریف نمود.

۴-۱- معرفی انواع اکسیژن فعال (ROS)^۳

اکسیژن ۲۱٪ از کل ترکیبات گازی موجود در اتمسفر را تشکیل می‌دهد و به دلیل داشتن الکترون‌های جفت در اوربیتال خود حالت پایداری دارد. اما این عنصر به دلیل پتانسیل ردوکس بالای خود در سلول‌های گیاهی و اندامک‌های آن حضور فعال دارد. اکسیژن علاوه بر اثرات مفید در فرآیندهای حیاتی سلول نظیر تنفس، دارای اثرات زیانباری است که ناشی از تولید انواع اکسیژن فعال می‌باشد. اثرات مضر انواع اکسیژن فعال از حدود ۲/۷ بیلیون سال پیش که اکسیژن بوسیله موجودات اتوتروفی آزاد کننده این عنصر وارد اتمسفر شده، بطور ناخواسته وارد حیات موجودات هوازی شده است (میتلر و همکاران^۴، ۲۰۰۴). احیای کامل اکسیژن و تبدیل آن به آب در مسیر اصلی فرآیندهای متابولیکی صورت می‌گیرد. جهت انجام این عمل، اکسیژن باید بطور همزمان چهار الکترون و چهار پروتون دریافت نموده تا دو مولکول آب تولید نماید (مدل ۱-۱). اما این واکنش در شرایط مطلوب اتفاق خواهد افتاد، از طرفی سلول همیشه در شرایط مطلوب به سر نمی‌برد. بطوری که هرگاه ناقله‌های در

مسیر اصلی احیا اکسیژن

مسیر فرعی احیا ناقص اکسیژن

مدل ۱-۱: مسیر احیای اکسیژن

مسیر اصلی انتقال الکترون به هر دلیلی به حالت احیاء در آید و مسیر اصلی مسدود گردد، مسیر فرعی دیگری برای انتقال الکترون فعال شده و جریان الکترون در مسیرهای فرعی صورت می‌گیرد. در مسیرهای فرعی چون الکترون‌ها تک تک بر روی اکسیژن منتقل می‌شوند که این امر منجر به احیا ناقص آن می‌گردد. به طوری که با

¹Turkan and Demiral

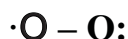
²Mari et al

³ reactive oxygen species

⁴ Mittler et al

گرفتن ۲، ۳ و ۱ الکترون به ترتیب رادیکال سوپر اکسید ($^1O_2^-$)، پراکسید هیدروژن (H_2O_2)^۲ و رادیکال هیدروکسیل (HO^\cdot)^۳ تشکیل می شود (آگاروال و همکاران، ۲۰۰۵)^۴. این رادیکال‌ها به دلیل داشتن الکترون‌های جفت نشده در اوربیتال‌های خود میل ترکیبی بسیار بالای دارند (میتلر و همکاران، ۲۰۰۲).

همانطور که شکل نشان می دهد سوپر اکسید اولین محصول از احیاء ناقص اکسیژن است که تنها با گرفتن یک الکترون بوجود می آید (بلوخینا و فاژرستت، ۲۰۱۰)^۵. سوپراکسید، لیپیدهای غشایی را پراکسیده نموده و سبب تضعیف غشاهای سلولی می گردد (زو و همکاران، ۲۰۰۶؛ بریوسژم و همکاران، ۲۰۰۱).

احیاء بیشتر اکسیژن سبب تولید پراکسید هیدروژن می شود. بعلاوه پراکسید هیدروژن در اثر فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز (SOD) نیز تولید می شود (سکین و همکاران، ۲۰۱۰)^۷. پراکسید هیدروژن ساختار غیر رادیکالی دارد.

این مولکول دارای عمر طولانی است (بلوخینا و فاژرستت، ۲۰۱۰). طول عمر آن در حدود یک میلی ثانیه بوده و توانایی پراکنش بیشتری از محل تولید خود دارد (بریوسژم و همکاران، ۲۰۰۱). این رادیکال اسیدهای چرب غیر اشباع لیپیدهای غشایی را پراکسیده می کند و بدین ترتیب میزان نفوذپذیری انتخابی آنها را تحت تاثیر قرار داده و باعث آسیب به غشاها می شود (یامازاکی و همکاران، ۲۰۰۳).

رادیکال هیدروکسیل سمی ترین شکل انواع اکسیژن فعال است (پریور و همکاران، ۲۰۰۶)^۸ که از میل ترکیبی بسیار زیادی با ماکرومولکول‌های حیاتی سلول دارا می باشد (میتلر، ۲۰۰۲).

این رادیکال از احیاء بیشتر اکسیژن و از طریق واکنش هابر-ویز^۹ یا واکنش فنتون^{۱۰} بوجود می آید (نیلی و همکاران، ۲۰۰۲)^{۱۱}؛ پریور و همکاران، ۲۰۰۶؛ بلوخینا و همکاران، ۲۰۰۶) در این مرحله از احیاء ناقص اکسیژن، رادیکال سوپر اکسید در حضور یک عنصر چند ظرفیتی نظیر آهن با تبادل یک الکترون، به فرم پایدار و اولیه خود بر می گردد. ولی در مرحله بعد این الکترون توسط Fe^{2+} به پراکسید هیدروژن منتقل و با تجزیه آن رادیکال هیدروکسیل بوجود می آید. بنابراین تشکیل رادیکال هیدروکسیل در حضور فلزات چند ظرفیتی نظیر

¹ superoxide

² peroxide hydrogen

³ hydroxyl radical

⁴ Agarwal et al

⁵ Blokhina and Fagerstedt

⁶ Zhu et al

⁷ Seckin et al

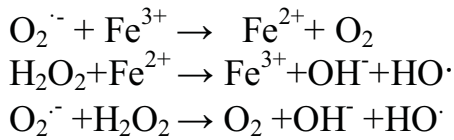
⁸ Pryor et al

⁹ Haber-Weize reaction

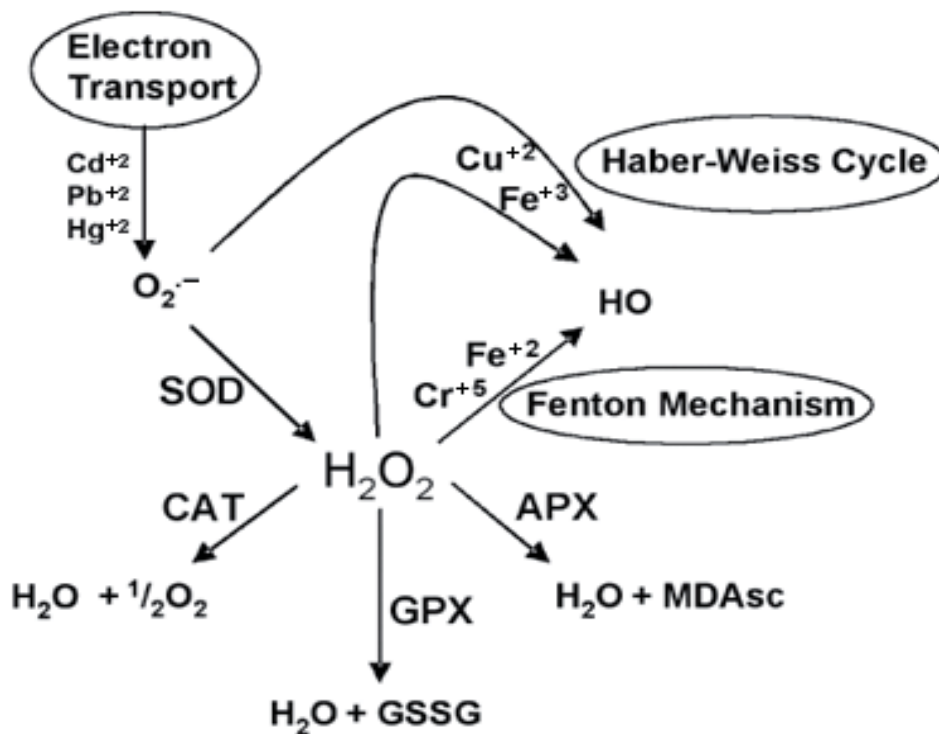
¹⁰ Fenton reaction

¹¹ Neill et al

آهن که به عنوان گیرنده و دهنده الکترون عمل می کند تسریع می گردد (مدل ۱-۲) (بلوخینا و همکاران، ۲۰۰۶؛ بلوخینا و فاژرست، ۲۰۱۰).

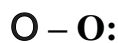

و در مجموع:

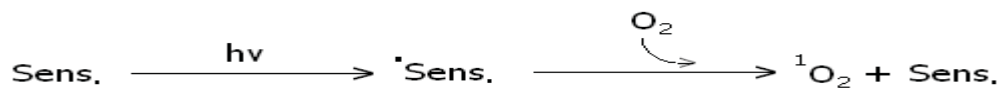

مدل ۱-۲: تولید اکسیژن فعال بوسیله فلزات سنگین Pinto et al., 2003

اکسیژن نوزاد ($^1\text{O}_2$) فرم دیگر انواع اکسیژن فعال است.

اکسیژن نوزاد^۱ از راه‌های فتوشیمیایی و شیمیایی مختلف تولید می گردد. اکسیژن با دریافت انرژی از مولکول برانگیخته، یکی از الکترون‌های موجود در اوربیتال خود را به مدار بالا فرستاده و به شکل برانگیخته در می آید (مدل ۱-۳) (فوت، ۲۰۰۴).

مدل ۱-۳: تولید اکسیژن نوزاد

¹ Singlet oxygen

همچنین تغییر چرخش به دور خود از یک الکترون روی پوشش الکترون دیگر از حالت تریپلت اکسیژن منجر به تولید اکسیژن نوزاد می شود (بلوخینا و فاژرست، ۲۰۱۰).

تریپلت اکسیژن $\cdot\text{O} - \text{O}\cdot$

در سیستم بیولوژیکی O_2 در اثر تنش ماورای بنفش یا در کلروپلاست در اثر حساسیت به نور از مولکولهای کلروفیل تولید می شود (جونک و همکاران، ۲۰۰۰؛ ترانتفیلدز و هاوگس، ۲۰۰۹).

۵-۱- مکان های تولید انواع اکسیژن فعال

انواع اکسیژن فعال از جمله محصولات اجتناب ناپذیر متابولیسم سلول به شمار می آید که حتی در شرایط نرمال و مطلوب محیطی نیز تولید می شود (میتلر، ۲۰۰۲). اما در شرایط تنش های محیطی نظیر تنش شوری میزان تولید آنها افزایش می یابد (پول و رنبری، ۱۹۹۳؛ ساتیندرا و همکاران، ۱۹۹۹). کلروپلاست، پراکسی زوم، دیواره سلولی، میتوکندری و غشای پلاسمای از مهمترین محل های تولید انواع اکسیژن فعال در سلول های گیاهان به شمار می آیند (جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰). در کلروپلاست سوپراکسید، پراکسید هیدروژن و اکسیژن نوزاد تشکیل می شود (آسادا، ۱۹۹۹؛ سپانن، ۲۰۰۰؛ جونک و همکاران، ۲۰۰۰؛ میتلر، ۲۰۰۲؛ ادروا، ۲۰۰۵؛ جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰). بدین ترتیب که در واکنش های نوری فتوستتر NADP^+ گیرنده نهایی الکترون در زنجیره انتقال الکترون است که با گرفتن الکترون به NADPH, H^+ تبدیل می شود (اسفندیاری و همکاران، ۱۳۸۸). NADPH, H^+ در چرخه کالوین برای تثبیت دی اکسید کربن مصرف شده و دوباره به فرم اکسید خود در می آید (آلن و ارت، ۲۰۰۱). ولی موقعی که گیاه تحت تاثیر تنش شوری قرار می گیرد روزنه ها به علت کاهش پتانسیل آب برگ (اسچولتز، ۲۰۰۳) و تولید آبسیزیک اسید بسته می شوند (زیانک و همکاران، ۲۰۰۶-اسچولتز، ۲۰۰۳). در نتیجه ورود دی اکسید کربن به داخل سلول محدود می گردد (زیانک و همکاران، ۲۰۰۶). کاهش میزان دی اکسید کربن باعث اختلال در فعالیت آنزیم رویسکو می شود (فویر و نوکتر، ۲۰۰۹) و باعث تجمع الکترون در زنجیره انتقال الکترون می گردد و بنابراین الکترون از PSI بر روی اکسیژن منتقل می شود و سبب تولید رادیکال سوپراکسید می گردد (شکل ۱-۱). در نهایت به علت فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز، پراکسید هیدروژن تولید می شود (جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰). بنابراین به دلیل عدم مصرف NADPH, H^+ نسبت $\text{NADP}^+/\text{NADPH}, \text{H}^+$ کاهش می یابد و باعث مسدود شدن مسیر انتقال الکترون می شود (سپانن، ۲۰۰۰). در نهایت الکترون ها در مسیر فرعی انتقال یافته و در اثر انتقال الکترون از فرودکسین به

¹ Triantaphylides and Havaux

² Poll and Rennenberg

³ Satyendra et al

⁴ Asada

⁵ Seppanen

⁶ Edreva

⁷ Allen and Ort

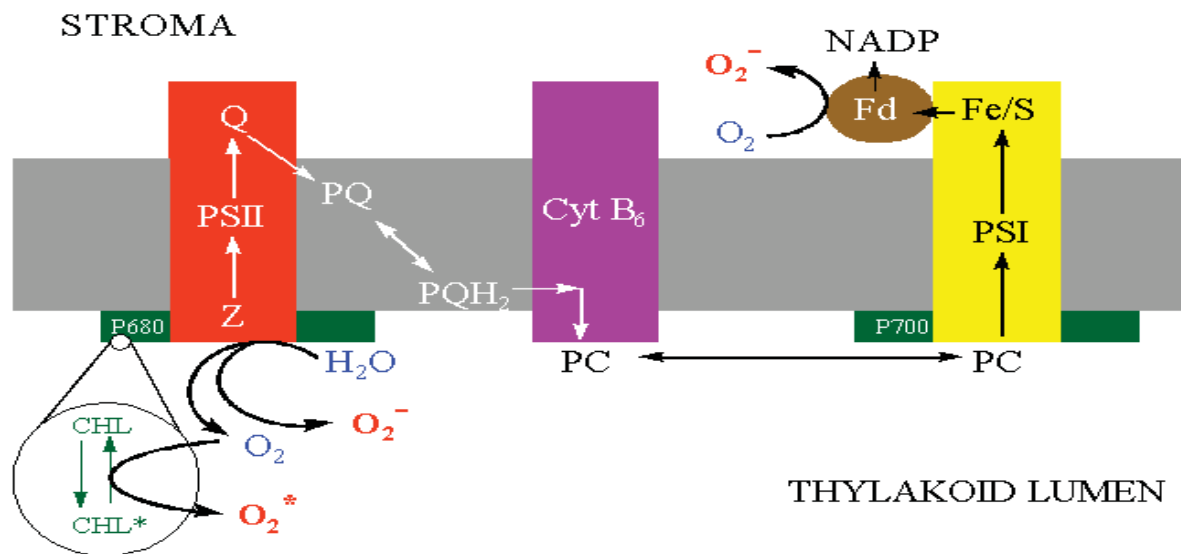
⁸ Schultz

⁹ Foyer and Noctor

اکسیژن، رادیکال سوپر اکسید تولید می‌شود (سپنانن، ۲۰۰۰) رادیکال مذکور نیز با فعالیت آنزیم سوپراکسید دیسموتاز به پراکسید هیدروژن تبدیل خواهد شد. بعلاوه در کلروپلاست بعلت انتقال انرژی از کلروفیل بر انگیخته به اکسیژن، اکسیژن نوزاد بوجود می‌آید (جونک و همکاران ۲۰۰۰؛ آسادا، ۱۹۹۹).

میتوکندری از اندامک‌های مهم سلولی است که در آن سوپراکسید و پراکسید هیدروژن تولید می‌شود (دات^۱، ۲۰۰۰؛ ملر و همکاران^۲، ۲۰۰۷؛ مورفی^۳، ۲۰۰۹؛ بلوخینا و فازرستت، ۲۰۰۹؛ جیوبانی - ماری و همکاران، ۲۰۱۰). در این اندامک پراکسید هیدروژن در اثر فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز تولید می‌شود (جیوبانی - ماری و همکاران، ۲۰۱۰).

پراکسی زوم یکی دیگر از اندامک‌های سلول گیاهی است که در آن به سبب فعالیت آنزیم‌های گلی کولات اکسیداز (در مسیر تنفس نوری) (کورپاس و همکاران^۴، ۲۰۰۱؛ جیوبانی - ماری و همکاران، ۲۰۱۰) و واکنش β -اکسیداسیون اسیدهای چرب (کاتابولیسم اسیدهای چرب) (کورپاس و همکاران، ۲۰۰۱) پراکسید هیدروژن تولید می‌شود. بعلاوه در پراکسی زوم رادیکال سوپر اکسید نیز تولید می‌شود (کورپاس و همکاران، ۲۰۰۱). جدول ۱-۱ بطور خلاصه، مکانیسم، محل تولید و نوع اکسیژن فعال تولید شده در سلول‌های گیاهی را نشان می‌دهد.

شکل ۱-۱: محل های تولید اکسیژن فعال در غشای تیلاکوئیدی

1 Dat
2 Moller et al
3 Murphy
4 Cor pas et al

جدول ۱-۱: مکانیسم و محل تولید انواع اکسیژن فعال در سلول‌های گیاهی

منبع	نوع اکسیژن فعال تولید شده	محل تولید	مکانیسم تولید
جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰ آسادا، ۱۹۹۹ میتلر، ۲۰۰۲ سپانن و همکاران، ۲۰۰۰	$O_2^{\cdot -}$	کلروپلاست	زنجیر انتقال الکترون کلروپلاست
آسادا، ۱۹۹۹ جونک و همکاران ۲۰۰۰	$^1 O_2$	کلروپلاست	کلروفیل برانگیخته
جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰ فویر و نوکتر، ۲۰۰۹	H_2O_2	کلروپلاست	فعالیت آنزیم سوپر اکسید دیسموتاز
ماری و همکاران، ۲۰۱۰ دات، ۲۰۰۰	$O_2^{\cdot -}$	میتوکندری	زنجیر انتقال الکترون میتوکندری
جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰ کارپاس و همکاران ^۱ ، ۲۰۰۱	H_2O_2	پراکسی زوم	گلی کولات اکسیداز
کارپاس و همکاران، ۲۰۰۱	$O_2^{\cdot -}$	پراکسی زوم	زانتین اکسیداز
کارپاس و همکاران، ۲۰۰۱	H_2O_2	پراکسی زوم	β -اکسیداسیون اسیدهای چرب
گران و لواک ^۲ ، ۲۰۰۰؛ یانک و همکاران ^۳ ، ۲۰۰۷	$O_2^{\cdot -}$	پلازما	NADPH اکسیداز
دات، ۲۰۰۰	H_2O_2	آپوپلاست	اگزالات اکسیداز
آلن و فلوهر ^۴ ، ۱۹۹۷	H_2O_2	آپوپلاست	آمین اکسیداز
جیوبانی- ماری و همکاران، ۲۰۱۰	H_2O_2	دیواره سلول	پلی آمین اکسیداز دی آمین اکسیداز زانتین اکسیداز

¹ Corpas et al

² Grant and Loake

³ Yang et al

⁴ Allan and Fluhr

۶-۱- اثرات مخرب انواع اکسیژن فعال

برخلاف اکسیژن اتمسفری، انواع اکسیژن فعال از میل ترکیبی بسیار بالایی در واکنش با بیومولکول‌های حیاتی سلول برخوردار است (وگا و همکاران، ۲۰۰۳، سایرام و همکاران، ۲۰۰۲). اثرات مخرب انواع اکسیژن فعال را می‌توان در دو بخش اثرات عمومی و اختصاصی تقسیم بندی کرد.

۶-۱-۱- اثرات اختصاصی

۶-۱-۱-۱- رادیکال سوپراکسید

اثرات مضر این رادیکال می‌تواند به اکسیده نمودن اسیدهای آمینه تریپتوفان، هیستیدین و متیونین اشاره کرد (بریوسم، ۲۰۰۱).

تریپتوفان سوبسترای اولیه بیوسنتز اسید نیکوتینیک می‌باشد (محبوب، نقل از اسفندیاری ۱۳۸۶). فرم آمیدی اسید نیکوتینیک در ساختمان NAD^+ و $NADP^+$ شرکت دارد (اسفندیاری و همکاران، ۱۳۸۸).

فرم احیا NAD^+ آغازگر زنجیر انتقال الکترونی در میتوکندری بوده و همچنین عامل اصلی ایجاد گرادیان الکتروشیمیایی و تولید ATP در فرآیند تنفس می‌باشد (اندو و همکاران^۱، ۱۹۹۹). فرم احیاء $NADP^+$ بعنوان گیرنده نهایی الکترون در زنجیر انتقال الکترون کلروپلاستی ایفای نقش می‌کند (هال و راثو^۲، ۱۹۸۸). بعلاوه در چرخه گلوکوتایون - آسکوربات، $NADPH, H^+$ بعنوان آغازگر چرخه بوده و پتانسیل هیدروژن مورد نیاز برای جمع آوری پراکسید هیدروژن توسط آنزیم آسکوربات پراکسیداز را فراهم می‌کند. اجرای این چرخه به حفظ پتانسیل ردوکس سلول کمک می‌کند (جمینز و همکاران^۳، ۱۹۹۸).

تریپتوفان در بیوسنتز هورمون اکسین (ژائو و همکاران، ۲۰۰۲) و ملاتونین (بسایو و همکاران^۴، ۲۰۰۶) نیز شرکت می‌کند. ملاتونین یک ترکیب آنتی‌اکسیدان محافظت کننده بوده که نقش محافظت از ساختار DNA و غشاهارا در مقابل آسیب‌های ناشی از انواع اکسیژن فعال بر عهده دارد. بعلاوه ملاتونین باعث افزایش میزان فعالیت‌های آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان شده و در بیان ژن این آنزیم‌ها نقش موثری دارد (آنسیموف و همکاران^۵، ۲۰۰۶).

اسید آمینه هیستیدین به دلیل داشتن ساختار ایمیدازولی، در جایگاه فعال آنزیم‌ها حضور دارد (اسفندیاری، ۱۳۸۶). هیستیدین در ساختار آنزیم‌های پراکسیداز (فریدیوچ^۶، ۱۹۸۹؛ هینر و همکاران^۷، ۲۰۰۲) و کاتالاز حضور دارد. آسیب به این اسید آمینه توسط رادیکال سوپراکسید موجب غیر فعال شدن آنزیم‌های مذکور خواهد شد (فریدیوچ، ۱۹۸۹).

¹ Endo et al

² Hall and Rao

³ Jimenez et al

⁴ Besseau

⁵ Anisimov

⁶ Fridovich

⁷ Hiner et al